

**Titel:** Tijdloze schoonheid

**Maker:** Hans van Doorne

**Genre:** non-fictie

**Lengte:** 7 min. 30 sec.

**Strekking:**

Sinds zijn jeugd is Hans gefascineerd geweest van het Gemeentemuseum in Den Haag en gaat daar weer een keer naar terug. De kijker krijgt een overzicht van de totstandkoming van het gebouw en uitgebreide uitleg over de bouwkundige eigenschappen, de indeling en expositiemogelijkheden.

**Verhaalstructuur:** Er zijn twee verhaallijnen. De interesse voor het museum vanuit de jeugd van Hans die later wordt opgevoerd om het museum van binnen te bekijken. Daarnaast, dan wel er tussen, geeft de maker de voorgeschiedenis, het ontwerpproces, de bouw en de bouwkundige kenmerken van het museumgebouw weer.

**Filmische vormgeving:**

De film begint met Hans van Doorne zelf, die zittend voor zijn montage-monitor het commentaar van deze film begint te spreken. Dit is een dubbele vondst: de stem komt niet uit de lucht vallen, we weten wie ons toespreekt, het beeld op de monitor is hetzelfde beeld als het volgende beeld in de film. De begintitels zijn fraai uitgevoerd en veranderen soms even van kleur. We zien archieffoto's met daarnaast toelichtende teksten over het ontstaan van het museum. Daarna volgt in zwart-wit een flash-back. Jeugdfoto's in een elliptische vignettering leiden ons naar het museum. Nog steeds in zwart-wit en met een ellipsvormige zwarte rand zien we beelden van het museum en de tentoongestelde kunstwerken. Nu komt het allereerste verhaal weer terug. Met de tram komt Hans aan bij het museumgebouw. De beelden van de tweede tram worden als storend en overbodig ervaren. Nu krijgen we de rondleiding in en om het markante gebouw.

In de binnentuin is overduidelijk sprake van foto's omdat de mensen daar niet bewegen. Een mooie herhaling van de ijscokar, die Hans zich herinnert uit zijn jeugd. Deze komt aan het eind terug als logische afsluiting.

**Emotie/Bijzondere kenmerken:**

Door deze presentatie zal de kijker ook zelf dit bouwwerk graag willen bezoeken, maar ook de kunstwerken zijn zeker de moeite waard en na afloop een ijsje of een drankje in de Brasserie maakt zo'n dag helemaal af.

**Waardering in punten:** 244

**De jury:**

Henk van Montfoort (De Geinfilmmers)

Hernie Blom (individ.NOVA)

Albert Bokslag (ESVA)